

Februarbrev til Venner av UPLIFT

Notat fra 10. januar 2013

Vi fyller knapt halvparten av den lille bussen, som kan ta 20 om man har bagasjen på fanget.

Bussen stanser, og litt fortumlet etter filleristing oppetter den steinete fjellsiden stavrer vi oss ned de høye stigtrinnene. Å stå stille med fast grunn under føttene kjennes godt nå. Så lenge det varer, vi er ennå ikke helt fremme, tenker jeg og klarer ikke å la være å flire – på en skala mellom forlegen og euforisk – mot velkomstkomiteen som kommer oss i møte. Vi er bare ti, hvor mange er de? Hundre? Nei, minst to, eller kanskje tre hundre? Det duvende opptoget av dansende, syngende og trommende landsbyboere er nå kommet nesten helt ned til oss, og signaler forplanter seg tilbake gjennom rekkene om at nesen skal vendes den andre veien. De nærmeste som dermed er blitt de siste viker litt til begge sider og lokker oss rytmisk etter og inn mellom seg inntil også vi er innlemmet i toget. Langt der fremme ved bakkekammen ser vi rekkene bøye av mot høyre og stille seg opp på sidene, mens toget bakover til oss stadig er i bevegelse fremover. Og mønsteret går opp for oss, dette er en afrikansk variant av polonaise! – hvor vi kommer til å ende opp som de første i det vi kommer inn på høysletten.*

Men vi er ikke de første. For der, på tre sider av en vidstrakt hundremeterslette venter flere glade, spente, nysgjerrige mennesker, barna sittende på bakken og de voksne stående bak og innunder lange provisoriske tak av presenninger på stokkverk. Er de tusen? Nei, sikkert to, ja, kanskje tre. Hvor kommer de fra? Og hvilken vei er de kommet inn? Sletten ser jomfruelig ut, med et lysegrønt flor av knehøye, tynne strå som står urørt og bøyer seg lett i brisen her oppe. Det er så man nesten ikke tør trække det ned, der vi ledes på skrå over engen mot det midtre telttaket og den forreste raden med tomme hvite plaststoler.

Og slik skal tilskuerrollen fortsette å veksle. Vi ser på dem, de ser på oss, vi ser på dem... og festen kan begynne.

“Welcome, de-ar UPLIFT / welcome, de-ar UPLIFT / you-a, you-a, you-are we-elcome!”

Før vi er kommet offisielt i gang, kan vi få første dans...?

Og slik kunne vi fortsette fortellingen om Den Store Seremonien, som samler flere tusen mennesker hvert år: *UPLIFT Graduation!* Femten hundre 'learners' har gjennomført sitt løp, nå kan de lese og skrive, føre enkelt regnskap, plante trær, forebygge og kurere malaria, og ikke minst, høste nye frukter av kvinnenes nyvunne selvtillit og ungdommenes tjenesteevne.

Men kanskje enda viktigere: Ny kunnskap og nye ferdigheter gir også mer TID til rådighet, tid og motivering til å se *forbi* den fattigdom eller rikdom som ene og alene blir definert som et spørsmål om materiell velstand. Også den åndelige dimensjon får nye vekstvilkår.

Kjære Venner av UPLIFT! Vi tenkte på dere, ofte! Verken ord eller bilder kan formidle den fysiske tilstedeværelse og opplevelsen av glede, takknemlighet og stolthet som vi ble til del. Vi? I busslasten var vi fem mannsterke fra nord denne gang: Arne med sønnesønn Henrik (11), Gunnar, Thorkell og hans gamle islandske venn – nå venn av UPLIFT! – Eðvard Jónsson (som tok disse bildene). Referansene til Friends of UPLIFT, Norway, var mange, og det er tilsynelatende ingen grense for hvor mange som ønskes velkommen neste år. *You-a welcome!*

I påvente av UPLIFTs årsrapport sender vi dette lille reisebrevet, med oppfordring om å gi et bidrag – frivillig, som *alle* UPLIFTs medarbeidere – til årskullet 2013. Med årsrapporten vil vi også vise UPLIFTs mål for 2013. Særlig kvinner står i kø for å bli med, og med tillegg av programmet for juniorungdom er 2.000 elever i år innen rekkevidde. De er allerede i gang, 400 lærehfter er trykt opp. Et hefte koster 10 kroner. Nå haster det med resten. Som støtte til hele årsprogrammet tar VUP-styret sikte på å bidra med 50.000 kr. som i fjor. (*VUPs bankkonto er 6188.05.39107*). Venner av UPLIFT har 24 medlemmer. Vi ønsker oss flere, da kan bidragene, store og små, fordeles på mange. Det er lov å dele entusiasmen med venner og familie!

Med varme hilsener fra Uganda, og UPLIFT, og oss som fikk være med i år, v/ *Gunnar*

(Til 1. side: Problem med å lese 'landsbyboere' ? Bruk UPLIFT's modell: ma me mi mo – by be bo ...*